

assit intentio christiana: sonet vbu; dei vo-
lentibus opportune: nolentib; importune.
Inuenit sibi locum: inuenit corda vbi re-
quiescat: inuenit terras vbi germinet z fru-
ctum ferat. Nam q; multi mali sunt z iniq;
quos portat ecclesia vsq; in finem: manife-
stum est z hi sunt qbus verbum dei super-
fluum est: z aut sic in illos cadit quod semē
in via conculcat: z a volatilibus colligit:
aut sic in eos cadit quomō semen in petro-
sa loca: vbi nō habet terrā multam: statim
erit: z calefacto sole arefcit: q; n̄ habebat
radicem: aut sicut inter spinas qd z si ger-
minet z conef in auras surgere: suffocatur
tñ multitudine spinarū. Tales aute; sunt
q; verbum dei contemnunt sicut via: aut q;
ad horam gaudent: z facta tribulatione si-
cut ab estu solis arefcunt: aut qui cogita-
tionibus z curis z sollicitudie hui; mūdī:
tāq; spinis auaricie suffocāt qd in ill; cepe-
rat germinare. Est etiā terra bona quo se-
men cum ceciderit affert fructum: aliud tri-
cenum: aliud sexagenū: aliud centenum:
siue parū siue multum: oēs in horreo erūt.
Sūt q; tales z p̄ hos loquimur. Prop̄
hos loquit scriptura: ppter hos non tacet
euangeliū. Sed z illi audiāt ne forte aliud
sint hodie: aliud cras: ne forte mutent̄ au-
diendo: aut arēt viā: aut lapides purgēt:
aut spinas euellant. Dicat spūs dei: dicat
nob;: cantet nobis: Siue velim; saltare siue
nolumus: cantet ip̄e. Sicut enī q; saltat mē-
bra mouet ad cantū: sic q; saltant ad prece-
ptum dei: opibus obtempent sono. Ideo
q; noluerūt hoc facere: qd illis dñs dicit in
euangelio: Cantauimus vobis z nō salta-
stis: planximus: z nō lamentastis. Cantet
q;: credimus in dei misericordiam: q; erūt de q-
bus nos consolet. Nam q; p̄tinaces sunt: p-
seuerātes in malicia: q;uis audiūt verbu;
dei: scandal; quotidie pturbant ecclesiam.
De talibus dicit iste psalmus. Sic enī ce-
pit.

Expositio psalmi

Sepe expugnauerūt me a iu-
uentute mea. Ecclesia loquit de
his q; tolerat: z tanq; diceret: Nū-
qd mō z nō olim ē ecclesia: Exq; vocāt facti
est ecclesia in terra. Aliqñ in solo Abel ec-
clesia erat: z expugnat; est a fratre malo et
p̄dito Cayn. Aliqñ in solo Enoch ecclesia
erat: z translatus est ab iniq;. Aliqñ in so-
la domo Noe ecclesia erat: z ptulit oēs q; di-
luuio pierunt: z sola arca natauit in flucti-

bus: z euasit ad siccū. Aliqñ in solo Abra-
am ecclesia erat: z q̄ta ptulit ab iniq; noui-
mus. In solo filio fratris eius Loth: z i do-
mo eius in sodomis ecclesia erat: z ptulit so-
domorū iniq;itates z pueritates: quousq;
de; eū de medio ipoz liberauit. Cepit esse
z in p̄lo israel ecclesia: ptulit pharaonem z
egyptios. Cepit z in ipa ecclesia: id ē in po-
pulo israel numer; sanctor;: Moyses z ce-
teri sancti: ptulerūt iniquos iudeos p̄lm
isrl. Vēn; est z ad dñm nostrū Iesuz chri-
stum: p̄dicatum est euāgelium. Dixit i psal-
mis. Annūciaui z locut; sum: multiplica-
ti sunt sup numerū. Quid est sup numer;:
Nō solū illi q; crediderūt z q; p̄tinēt ad nu-
merū factorū: s; z super numeruz: intrarūt
multi iusti: s; plures iniq;: z ptulerūt iusti ini-
q;. Qñ: In ecclesia. Nunq; mō solū: Ex
quo enumerat;: Exq; cōmemorat;: Nō ne
miraret; mō ecclesia: vel ne quisq; miraret; in
ecclesia: volens esse membrū bonū ecclesie:
audiat z ipam ecclesiam m̄rem suā dicentes
sibi: Noli mirari ad ista fili: Sepe expug-
uerūt me a iuuetute mea. Magn; affectus
sic cepisse psalmū: Sepe expugnauerūt me
a iuuetute mea. Quasi aliqd iam loqueba-
tur. Videt enim nō cepisse: s; respondisse.
Respondit aut;: Quib;: Cogitantib; z dice-
tibus: Quāta mala pferim;: Q̄ta scādala
crebescūt quotidie: qñ iniq; intrāt in eccle-
siam: z portam; eos: Respondeat aut; eccle-
sia de qbusdā: id est de foriore voce respō-
deat; q̄relis infirmoz;: z cōfirmet firmi in
firmos: z grandes puulos: z dicat ecclesia.
Sepe expugnauerūt me a iuuetute mea:
Dicat; vō: nūc israel. **S**epe expu-
gnauerūt me a iuuetute mea. Bi-
cat illud: nō illud timeat. Quo enī valet
qd cū dixisset: sepe expugnauerūt me: ad-
didit: a iuuetute mea. Jam mō ecclesie sene-
ctus expugnat;: s; nō timeat. Bicat;: Sepe
expugnauerūt me a iuuetute mea. Nūqd
ideo nō puenit ad senectutē: q; nō cessau-
erūt illi; expugnando: Nūqd delere potue-
runt: Bicat; vō israel: z consolet; se isrl; con-
solet; seip̄a ecclesia de p̄teritis exemplis z di-
cat;: Sepe expugnauerunt me a iuuetute
mea. Quare expugnauerūt: Et enī nō
potuerūt mihi: **S**upra dorsum
meū fabricauerūt peccatores: lon-
ge fecerūt iniusticiā suam. Quare ex-
pugnauerunt: Quia nō potuerunt mihi.
Quid est: non potuerūt mihi: fabricare.
Quid est nō potuerūt mihi: Nō ill; p̄sens

Alia lra
t. ploncam
iniquitatem

ad malū. **O**is enī malus ideo psequit bo-
num: qz nō illi cōsentit bonus ad malum.
Faciat aliqd mali nō obiurget epūs: bon⁹
est episcopus: obiurget epūs: malus ē epi-
scopus. **R**apiat aliqd: taceat cui rapit bo-
nus est. **S**altem loquat⁹ ⁊ respōdat: ⁊ si nō
repetat malus est. **M**alus est q̄ respōdit
raptorē: ⁊ bonus est q̄ rapit. **A**mbulet:
māducemus ⁊ bibamus: cras enim morie-
mur. **E**cōtra aplūs: **C**orrūpunt mores bo-
nos colloquia mala. **S**obriij estote ⁊ iusti:
⁊ nolite peccare. **S**onat vbum: sonat ser-
mo cōtradictor libidinis. **A**t ille amicus li-
bidinis sue: ⁊ inimicus s̄moni ⁊ tradicenti
amice sue: infestus est: ⁊ odit s̄monem dei.
Facta est amica auaricia: inimicus deus.
Cōtradic enī de⁹ auaricie: ⁊ vult nihil pos-
sideri ab auaricia. **E**go possidear clamat.
Quid vis ab auaricia possideri: **B**ura iu-
bet: leuia iubeo. **O**n⁹ ei⁹ ḡue: sarcina mea
leuis est. **I**ugū eius asperū est: iugū meū
leue ē. **N**oli velle ab auaricia possideri **I**u-
bet auaricia: vt mare trāseas ⁊ obtēpas: iu-
bet vt te ventis pcellisq̄ cōmittas: iubeo
ego vt añ ostium tuū ex eo qd̄ habes: des
pauperi. **P**iger es ad faciendū añ te op⁹
bonū: ⁊ strenuus es ad transeundum ma-
re: qz auaricia imperat suis: qz deus iubet
odisti. **E**t qd̄ cū odisse cepit: **I**ncipit velle
criminari eos a q̄bus audit bona p̄cepta:
⁊ velle per suspitiōes suas crimina quere-
re fuoz dei. **Q**ui nobis ista dicūt: ⁊ ipi nō
faciūt ista: ⁊ ista siue que sūt siue q̄ nō sūt:
⁊ que nō sūt dicunt fieri: ⁊ que sūt bñ: di-
cunt male fieri: ⁊ q̄ toleram⁹ ad culpaz no-
stram applicant. **N**os qd̄ respōdem⁹: **N**o-
li me attēdere: s̄monem istius attēde: ip̄e ti-
bi loquit p̄ quemlibz: huic tu inimicus es.
Cōcorda cū aduersario tuo cū: es cum eo
in via. **A**duersariū tuū s̄monez dei fecisti.
Noli attēdere: qz ille tibi loquit. **M**al⁹ est
p̄ quem tibi loquit: s̄ non est malus qui ti-
bi loquit s̄monem dei. **A**ccusa deū: accu-
sa s̄ipotēs. **C**reditis fratres hucusq̄ pue-
nisse eos de q̄bus dī: **S**epe expugnauerūt
me a iuuetute mea: vt etiā ip̄m deuz accu-
sare nō dubitēt. **A**ccusas auarum: ⁊ ille ac-
cusat deū q̄ fecit aurū. **N**oli auarus esse: ⁊
nō faceret de⁹ auarū. **J**am s̄ restat: qz ma-
la tua opa cobibere nō potes: accusas ope-
ra bona dei. **B**isplicet tibi creator ⁊ fabri-
cator mūdi: **N**ō faceret ⁊ solē: qz mlti in se-
nestris cōtendūt de luminarib⁹: ⁊ ad iudi-
cia se trahunt. **Q** si vitia n̄ra cobibeam⁹:

qz bona sunt omīa: qz bonus deus q̄ fecit
omīa: ⁊ laudāt illū opa sua considerata: qz
bōa sunt: ab eo q̄ hz sp̄m p̄siderādi: sp̄m
pietatis ⁊ sapie. **U**ndiqz de⁹ laudat ab opi-
bus suis. **Q**uō illū laudant opa sua: **P**er
os triū puerozū in camino ignis. **Q**uid p̄-
termisum est: **L**audat celū: laudāt angeli:
laudant sidera: laudant sol et luna: lau-
dant dies ⁊ noctes: laudat quicquid ger-
minat de terra: laudat quicquid natar in
mari: laudat quicquid volutat in aere: lau-
dant omēs mōtes ⁊ colles: laudāt frigora
⁊ estas: ⁊ cetera oīa q̄ de⁹ fecit. **A**udistis qz
laudāt deum: **N**ūqd̄ audistis ibi quia lau-
dat deū auaricia: qz laudat deuz luxuria:
Non laudāt ista: qz non ip̄e illa fecit. **L**au-
dant ibi hoīes deum: hoīs creator: est de⁹.
Auaricia opus est mali hoīs: hō ip̄e op⁹ ē
dei. **E**t qd̄ vult de⁹: **O**ccidere in te qd̄ ip̄e
fecisti: ⁊ saluare te quē fecit ip̄e. **N**oli fene-
rare: tu accusas scripturā dicentē: **Q**ui pe-
cuniam suā nō dedit ad vsurā. **N**on ego il-
lud scripsī: nō de ore meo p̄mo exiit: **B**eū
audi. **E**t ille: **C**lerici nō fenerāt. **E**t forte q̄
tibi loquit nō fenerat: s̄ si fenerat fac: quia
⁊ ip̄e fenerat. **N**ūqd̄ fenerat q̄ p̄ ip̄m loq-
tur: **S**i facit qd̄ tibi dicit: ⁊ nō facis tu: tu ī
ignem: ille in regnū. **S**i nō facit qd̄ tibi di-
cit: ⁊ parit facit mala que facis: ⁊ dicit bōa
q̄ non facit: pariter in ignem sensū ardebit:
vbum aut̄ dñi manet in eternū. **N**ūqd̄ ar-
det s̄mo q̄ tibi p̄ illū locutus ē: **A**ut **A**Moys-
ses est q̄ tibi loquit: id est bonus ⁊ iustus sa-
mul⁹ dei: aut pharisē⁹ ē cathedra **A**Moysi
sedēs. **A**udisti ⁊ de ip̄is. **Q**ue dicūt: facite:
q̄ aut̄ faciūt: facere nolite. **N**ō habes tu vñ
te excuses qñ s̄mo dei tibi loquit: quia nō
potes interficere s̄monem dei. **C**riminari
q̄ris eos p̄ quos tibi loquit s̄mo dei. **Q**ue-
re q̄stum vis: dic q̄stū vis: blasphema quā-
tum vis: **S**epe expugnauerūt me a iuuen-
tute mea. **B**icat vō isrl: sepe expugnaueft
me a iuuentute mea. **A**udent etiam fenera-
tores dicere: non habeo aliud vñ viuam.
Hoc mihi ⁊ latro diceret dephensus ī fau-
ce: hoc ⁊ fractor diceret dephensus circa
pietē alienum: hoc mihi ⁊ leno diceret:
emēs puellas ad p̄stitutioz: s̄z malefic⁹ in-
cantās mala ⁊ vendēs maliciā suā. **Q**uic-
qd̄ tale phibere conaremur: responderent
omēs qz non haberēt vnde viuerēt: qz in-
de se pascere: quasi nō hoc ip̄m in ill⁹ ma-
xime puniendū est: qz artem neq̄tie delege-
runt vnde victū transigāt: ⁊ inde se volūt

pascere: unde offendat eum a quo omnes pascunt. Sed cum clamaueris hoc et dixeris illi: respondent: Si sic: non huc accedimus: si sic: non intramus in ipsam ecclesiam. Veniant: intrent: audiant: Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea: Etenim non potuerunt mihi. Super dorsum meum fabricauerunt peccatores: hoc est non potuerunt agere ut consentiam: fecerunt quod portem. **Q**uodclare dictum est: quod optime significatum est: Etenim non potuerunt mihi: super dorsum meum fabricauerunt peccatores. Agunt nobiscum primo: ut consentiamus illi ad facta mala: si non consenserimus: tolerate nos dicunt. Ergo quod non potuisti mihi: ascende in dorsum meum: portare te habeo: quousque veniat finis. Sic enim mihi preceptum est: ut fructum afferam cum tolerantia: nunc te corrigo: tolero te: aut forte cum tolero te: corriges te. Si non te corrigis usque in finem: tolero te usque in finem: et usque in finem super dorsum meum eris: Veniat enim: quod inde te excutiat. Veniet tempus messis: veniet finis seculi: mittet deus messores: Messores autem angeli sunt: sepant malos de medio iustorum: sicut zizania a tritico: frumentum recedent in horreo: paleas autem comburent igni inextinguibili. Portavi quousque potui: iam gaudens transeo in horreum dei: et securus canto. Sepe expugnauerunt me a iuuentute mea. Quid enim mihi facere potuerunt: quod expugnauerunt me a iuuentute mea: Execuerunt me: non oppresserunt. Valuerunt mihi sicut ignis ad aux: non sicut ignis ad fenum. Ignis enim accedens ad aux: sordet tollit: accedens ad fenum in cinerem vertit. Etenim non potuerunt mihi: quod non consensit: quod non me fecerunt quales sunt ipsi. Super dorsum meum fabricauerunt peccatores: longe fecerunt iniusticiam suam. Fecerunt quod tolerem: et non fecerunt cui consentirem. Iam ergo iniusticia ipsorum longe est a me. Alii mixti sunt bonis: non solum in seculo: sed et in ipsa intus ecclesia mali mixti sunt bonis. Hostis et perastus et magis perabit: si boni fueritis. Cum enim creuisset herba et fructus fecisset: tunc apparuerunt zizania. Nulli appareret mali in ecclesia: nisi ei qui fuerit bonus. Hostis quod quia mixti sunt: et semper et vbiq; dicit scriptura: quod non sepabunt: nisi in fine. Sic quomodo mixti sunt longe sunt a se. Ne quis ergo ex eo quod mixti sunt mali inter bonos putaret iniquitatem esse iuxta iusticiam:

non potuerunt inquit mihi: id est dixerunt et maledixerunt: manducemus et bibamus: cras enim moriemur. Non corruerunt sermones mali mores bonos: in eo quod audiui a deo: Non cessi sermonibus hominum. Fecerunt mihi peccatores quod portarem: non cui commiscerer: et facta est iniquitas eorum longe a me. Quid enim tamen prope: quod duo boves in vna ecclesia: Quid enim tam longe: quod iniquitas a iusticia: Tibi est enim consensio: ibi propinquitas. Ligant duo et mittunt ad iudicem: latro et col ligatus: ille sceleratus: ille innocens: vna catena ligantur: et longe sunt a se. Quantum longe sunt a se: Quantum longe est scelus ab innocetia: Ecce isti longe sunt a se ab innocetia. Alius latro in hispania facit scelera: primus est ei qui facit in africa. Ortum primus: Ortum sibi iungunt scelus et scelus: quod sibi iungunt latrocinium et latrocinium. Nemo quod timeat mixtos sibi corpe malos: longe ab illis sit corde: et securus portat quod non timeat. Longe fecerunt iniusticiam suam: quid occurrit: Florent illi qui regnant inique: et ut sermonem loquamur vulgi tonant inique: extolluntur in typos: in calumnias. Quid quod semper bene: Non. Audi quod sequitur. Dominus iustus concidet ceruices peccatorum. Intendat caritas vestra. Bonum inquit iustus concidet ceruices peccatorum. Quis non contremiscat: Quis enim non peccauit: His iustus concidet ceruices peccatorum. Sibus qui audiunt intrat tremor in cor: si credunt scripture dei. Si enim sibi sine causa tunc dunt boves pectora mentuntur: quod tunc dunt pectora si iusti sunt: et in eo quod mentuntur deo: sunt peccatores. Si quod veraciter sibi tunc dunt pectora: peccatores sunt. Et quis nostrum non sibi tunc dunt pectus: Et quis nostrum non elidit oculos ad terram: sicut ille publicanus: et dicit: Bene propitius esto mihi peccatori. Si quod omnes peccatores: et nemo inuenit sine peccato: omnibus timendus est gladius: quod dominus iustus concidet ceruices peccatorum. Non puto fratres mei: quia omnium peccatorum: sicut in membro quod percutit ibi designat quod peccatores percutiat. Non enim dixit: Bonum iustus concidet manus peccatorum: aut dominus iustus concidet pedes peccatorum: non dixit: sed quod peccatores superbos volebat intelligi. Superbi autem omnes ceruicati sunt: quod non solum faciunt mala: sed nec agnoscere volunt: et quando obiurgantur: iustificat se: et dicunt: Ecce fecisti: saltem agnosce quid feceris. Odit deus peccatorem: oderis et tu: coniun

gere deo: simul psequimini peccatū tuum.
Non inquit: Ego bñ feci: deus male fecit.
 Quid est hoc? Ego nihil mali feci inquit:
 qz saturnus fecit: qz mars fecit: qz venus
 fecit: Ego nihil feci: stelle fecerūt. **Iustifi-**
 cas te: accusas deum q fecit stellas: qui or
 nauit celū: Itaqz qm iustificas pctm tuū:
 z supbis aduersus deum: qz te facis extra
 culpam: z deū in culpa: z tantū erexisti cer
 uicem tuā: z cucurristi cōtra deū: sicut scri
 ptuz est in Job: dicebat de impio peccato
 re currens aduersus deū in crassa ceruice
 scuti sui: z ibi ceruicem nomiauit: quā sic
 te erigis: z non elidis oculos ad terram: z
 tundis pectus: z dicis. **Bñe** ppitius esto
 michi peccatori: sed iactas te de meritis
 tuis: **Et** vis mecū inquit deus iudicio cō
 tendē: intrare mecū in iudiciū cuz debeas
 in reatu tuo satisfacere deo: z clamare ad il
 lum quod clamat in alio psalmo. **Si** iniq̄
 tates obſuaueris domine: domine quis su:
 stinebit: **Clamare** ad illū: qd clamat i alio
 psalmo: **Ego** dixi domine miserere mei: sa
 na animam meam qz peccaui tibi. **Qm̄** bñ nō
 vis dicere: sed iustificas facta tua aduers⁹
 sermonem dei: venit in te quod sequit scri
 ptura: z dicit. **Domini⁹** iustus cōcidet cer
 uices peccatorū. **Cōfundant z auer**
tantur retrozsum omēs qui oderūt
syon. Qui oderūt syon: oderūt ecclesiaz.
 Syon ecclesia est: **Et** q̄ intrant in ecclesiā:
 ficte oderūt eccliam: **Qui** nolūt obſuare
 vbum dei: oderūt eccliam. **Sed** super dor
 sum meū fabricauerūt. **Quid** factura ē ec
 clesia: nisi portatura vsqz in finē: **Sz** quid
 de illis sequit: z dicit. **Fiant** sicut fe
 num tectorū: quod priusqz euellat
 aruit. **Fenum** tectorū herba est que nasci
 tur in tectis i solario in regulato: in alto vi
 detur: z radicē nō bz: **Quāto** melius hu
 milius nasceretur: z letius vireſceret: mo
 do nascit̄ altius ad celeriorē ariditatē: nō
 dum euulsū est z aruit. **Nōdū** finiti sunt
 in iudicio dei: z iam nō habent succū viri
 ditatis. **Attendite** opa ipoz z videte: quia
 aruerūt: s̄ viuūt z hic sunt: nondū ḡ auulsi
 sunt. **Aruerūt:** s̄ nōdum auulsi sunt: **Facti**
 sunt sicut fenum tectorū: qd p̄us qz euellat
 exaruit: **Et** veniēt messorēs: s̄ nō de ill̄ im
 plent manipulos. **Venturi** sunt enī mello
 res: z collecturi sunt triticū in horreū: z zi
 zania alligabūt: z mittent in ignē: **Sic** z fe
 num tectorū expurgat: z quicqd̄ inde euel
 litur in ignem mittit: qz z p̄usqz euellere:

aruit: nō inde implet messor man⁹. **Sequi**
 tur enī z dicit. **Non** replebit manū
 suam messor: z sinum suū qui ma
 nipulos colliget. **Messorēs** autē ange
 li sunt dicit dñs. **Et** nō dixerūt trāſ
 euntēs viam benedictio domi sup
 vos: benediximus vobis in noie
 domini. **Mōstis** enī fratres: qm̄ transitur
 p opantes est cōsuetudo: vt dicat ill̄: **Bñ**
 dictio domini sup vos: et magis ista con
 suetudo erat in gente iudeozū. **Nō** trāſi
 bat z videbat aliquos facere aliquod op⁹
 in agro: v̄l in vinea: vel in messe: vel aliqd̄
 eiusmodi: nō licebat trāſire sine bñdictōe.
Alij sūt q manipulos colligūt: alij sūt trāſ
 euntēs viam. **Qui** manipulos colligūt nō
 de illis replent manus: qz non colligit ad
 horreum fenū tectorū. **Qui** sunt qui mani
 pulos colligūt: **Messorēs.** **Qui** sunt mel
 sores: **Domini⁹** dixit: messorēs autē ange
 li sunt. **Qui** sunt tranſeūtes: **Illi** q̄ iaz per
 viam istam: id est p vitam istam tranſierit
 hinc ad patriam **Apostoli** trāſeuntēs erāt
 in ista vita: pphete tranſeūtes erāt. **Quos**
 bñdixerunt pphete z apostoli: **Illi** in q̄
 bus radicem caritatis viderūt. **Quos** au
 tez inuenerūt in tectis eminere: z supbire i
 ceruices scuti sui: dixerūt cōtra illos qd̄ fu
 turi erant: bñdictionem aut̄ domini super
 eos nō dederūt. **Argo** istos oēs malos q̄s
 portat ecclia: qui legitis in scripturis: inue
 nitis maledictos desiḡtos ad antichristū
 ptinere: ad diabolū ptinere: ad paleā perti
 nere: ad zizania ptinere: z m̄tra innumera
 bilia p similitudinē dicūt de ill̄. **Qz** nō oīs
 q̄ dicit mihi: dñe dñe intrabit in regnuz ce
 lozū. **Nullā** inuenis scripturā que de ill̄ be
 ne loquat: qz tranſeuntēs viā nō illos bñ
 dixerunt. **Transeūtes** pphete oīa de illis
 maledixerūt. **Ecce** z iste quē portam⁹ **Ba**
 uid tranſijt viam. **Audistis** qd̄ de ill̄ dicit.
Domini⁹ iustus concidet ceruices pec
 catorū: p̄fundant z auertantur retrozsum
 omēs qui oderūt syon: **Fiat** sicut fenum te
 ctory: qd̄ p̄us qz euellat aruit. **Nō** repleuit
 manū suā messor: z sinū suū q̄ manipulos
 colligit. **Hec** de ill̄ dicit. **Nō** ḡ supra illos
 iste tranſiēs bñdixit: z impletū est etiā p il
 lum qd̄ ip̄e dicit. **Et** nō dixerūt tranſeūtes
 viā: bñdixim⁹ vobis in nomie dñi. **Et** isti
 tranſeūtes siue pphete: siue p̄iarche: siue
 apli q̄cūqz tranſierūt: si bñ viuim⁹ fratres:
 bñdixerūt nos in nomie dñi. **Qm̄** me inq̄s
 bñdixit **Paulus:** **Qm̄** me bñdixit **Petr⁹:**

Alia lra.
 De quo
 implebit
 qui metet
 q̄ p̄eribant
 non habet

Alia lra.
 cōuertantur.

Alia lra.
 separuit.

Attēde in scripturis: vide si bñ viuis: et vi de ibi bñdictum te fuisse. Omēs bñ viuētes bñdixerūt. Et quomō bñdixerunt: In nomie domi: nō in nomie suo sicut heretici. Qui enī dicūt q̄ nos damus hoc ē sanctum: in nomie suo volūt bñdicere nō ī no mine domi. Qui autem dicūt: nō sanctificat: nisi deus: nec quisq̄ est bonus nisi do no dei: ipi in nomie domi bñdicūt: non in nomie suo: quia amici sunt spōsi: nolūt esse adulteri spōse.

Explicat Tractatus de ps. CXXVIII.
Incipit Tractatus de ps. CXXIX.

Expositio psalmi.

Quoniam vos nō solum oculis corporis: sed etiam corde vigilare p̄sumimus: intelligēter nos cātare oportet.

De profundis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. Et in vox hec ascēdētis est pertinet ad cāticum graduū. Bebet itaq̄ vnusquisq̄ nostrū videre: in quo profūdo sit: de quo clamat ad dominum. Clamauit de pfūdo Jonas de ventre ceti. Erat nō solum sub fluctibus: verū et in visceribus belue: nec tñ illud corpus et illi fluctus intercluserūt orationem ne perueniret ad deum: et venter bestie nō potuit tenē vocē de peccatis: Penetravit oīa: dirupit oīa p̄uenit ad aures dei: Si tñ nūc dicēdū ē: quia disruptis omib⁹ p̄uenit ad aures dei: quādo aures dei in corde peccatis erāt. Ubi enim deum presētē nō habet: cuius fidelis est vox: Verū tamen et nos debem⁹ intelligere: de quo pfūdo clamem⁹ ad dominū. Profūdum enim nobis est vita ista mortal. Quisquis se in profūdo intellexerit: clamat: gemit: suspirat: et donec de profūdo eruat: et veniat ad eum qui sup omēs abyssos sedet: sup cherubin: sup omia que creauit: nō solum corporalia: s̄ etiam spiritalia: donec ad euz veniat aīma: donec ab illo liberet imago ipius quod est homo: q̄ in hoc pfūdo tāq̄ assidus fluctib⁹ exagitata detrita est: et nisi renouet et reparatur a deo: qui illam impressit: quando formauit hominem: idoneus potuit esse hō ad casuz suū: nō est idoneus ad resurrectionē suaz: sp̄ ī pfūdo ē: nisi liberet vt dixi: sp̄ ī pfūdo ē. Sed cū de pfūdo clamat: surgit de pfū

do: et ipse clamor nō eū pmittit multū īmo esse. Valde enī in pfūdo sunt: qui nec clamāt de pfūdo. Dicit scriptura: Peccōr cū venerit in pfūdum malozū cōtemnit. Itaq̄ videte fratres quale pfūdum sit: vbi cōtēnit de⁹. Cū q̄sq̄ viderit se quādiānis peccatis obrutus: aceruis q̄busdā et molib⁹ q̄busdam iniquitatū premi: si dictū illi fuerit: vt deū roget: irridet. Quibus modis? P̄mo dicit: Si deo displicerēt facinora: ego nō viuerēz: Si curaret de⁹ res humanas: ad tāta scelera que feci: nō solum nō viuerem: s̄ et bñ mihi nō esset. Solet enī hoc illis euenire q̄ multum in pfūdo sunt: et prosperātur in iniquitatibus suis. Et tāto magis in pfūdo mergūtur: q̄to magis vidēt esse felices. Fallax enī felicitas: ipa est maior infelicitas. Beinde et hoc solēt homies dicere: Jam quā multa feci et damnatio imminet: et h̄ p̄dor: cur nō facio q̄cqd̄ possū? Quomō solent desperati latrones dicere: Sic me occisurus est iudex p̄ decem homicidijs: quomō p̄ quib⁹: quomō pro vno: quare iam nō faciam? Quicqd̄ mihi occurrerit facio: hoc est: peccator cūz venerit in pfūdū malozū: cōtemnit. Sed dominus Iesus christus qui nec pfūda nostra cōtempnit: qui vsq̄ ad istam vitam venire dignatus est: pmittēs remissionē oīm peccatorum: etiam de pfūdo excitauit hominē: vt clamaret de pfūdo sub molib⁹ peccatorum: et pueniret vox peccatoris ad deum. Cū clamātis: nisi de pfūdo malozū: Et videte q̄ vox peccatorū clamat de pfūdo: De pfūdis clamaui ad te domine: domine exaudi vocem meam. **F**iant aures tue intendentes: in vocem deprecationis mee. Cū clamat: De pfūdo. Quis est q̄ clamat? Peccōr. Et q̄ spe clamat? Quia q̄ venit soluere peccā: dedit spem etiam in pfūdo posito peccōri. Itō qd̄ sequit post istas voces: **S**i iniquitates obseruaueris domine: domine quis sustinebit? Ecce apparuit de quo pfūdo clamaret. Clamat enī sub molib⁹ et fluctib⁹ iniquitatū suarū. Circūspexit se: circūspexit vitā suam: vidit illā vndiq̄ flagitij et facinorib⁹ cooptā. Quacūq̄ respexit: nihil in se bonū inuenit: nihil illi iusticie serenū potuit occurrere: Et cū tāta et tā mīta peccā vndiq̄ et cateruas scelerū suoz videret: tāq̄ expauescēs exclamauit. Si iniquitates obseruaueris dñe: dñe q̄s sustinebit?